Kobane'ye Kürt halkıyla dayanışmaya gitmişti

"Büyük düşler yolculuklarla başlar ve 'serüvenciler' düşer yollara..."

toplumsal özgürlük

facebook.com/ToplumsalOzgurlukPartiGirisimi twitter.com/toplmsalozgrlk

Kasım 2014

Onu öldürdüler

Kader Ortakaya 7 Kasım 2014 tarihinde Kobane'de öldürüldü. Tanıklar, bir askeri panzerin içinden nişan alınarak vurulduğunu açıklıyor.
O, çocukluğu ve gençliğinde işçiydi. Sömürüye karşı, işçi sınıfının siyasi hareketi "Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi" üyesiydi.
O, bir kadındı. Erkek egemenliğine karşı Kadın Kurtuluş Hareketi'nde mücadele ediyordu. O bir "Kampüs Cadısı"idi.
O, bir entelektüeldi. "Çalışma Ekonomisi" alanında yüksek lisans yaparak, içinde büyüdüğü emekçilerin haklarını savunmada daha yetkin olmaya çalışıyordu.
O, bir Kürttü. Kürt Özgürlük Hareketi'nin bilinçli destekçisiydi. Halkının en zor anında yanında olmak için Kobane'ye YPG-J saflarına katılmaya gitti.
Egemenler ezilenlerin böylesine bilinçli ve eylemci olanına hiçbir zaman tahammül edemezler. Etmediler.
Kader, hedef alınarak bilinçlice öldürüldü.

'Hepinizi çok seviyorum, hoşça kalın'

Ben istiyorum ki bütün insanlar özgür ve eşit bir şekilde yaşasın. Hiç kimse bir lokma ekmek, başını sokacak bir ev için ömrü boyunca sömürülmesin. Bunların olabilmesi içinde savaşmak ve mücadele etmek gerekiyor.

"Değerli ailem

Ben Kobanê'deyim. Bu savaş sadece Kobanê'de yaşayan insanların değil, hepimizin savaşı. Bende çok sevdiğim ailem ve tüm insanlık için bu savaşa katılıyorum. Eğer bu savaşı kendi savaşımız olarak görmezsek, yarın bombalar bizim evimize düştüğünde yalnız kalırız. Bu savaşın kazanılması bu yoksulların ve sömürülenlerin de kazanmasıdır. Ben bu savaşa katılarak aileme ve tüm insanlığa memur olmaktan daha çok fayda sağlayacağıma inanıyorum. Sizi üzdüğüm için bana belki kızacaksınız ama haklı olduğumu er ya da geç anlayacaksınız.

Ben istiyorum ki bütün insanlar özgür ve eşit bir şekilde yaşasın. Hiç kimse bir lokma ekmek, başını sokacak bir ev için ömrü boyunca sömürülmesin. Bunların olabilmesi içinde savaşmak ve mücadele etmek gerekiyor.

Savaş bitince Kobanê kazanılınca geri geleceğim. Geldiğimde arkadaşlarıma güzel davranın. Beni bulmaya çalışmayın. Bu çabanızın sonuç vermesi mümkün değildir. Size bu mektubu yazmamın en önemli sebeplerinden biri de beni arama yollarına düşüp yorulmanızı, yıpranmanızı, istemeyişimdir. Eğer başıma bir şey gelirse mutlaka haberiniz olur zaten.

Döndüğümde hapse girmemi, hapishanede işkence görmemi istemiyorsanız sakın polise ya da devletin her hangi bir kurumuna başvurmayın. Eğer böyle bir şey yaparsanız bundan hem ben hem ailem hem de bütün arkadaşlarım zarar görecektir. Benim Kobanê'ye gittiğimi akrabalarımız dahil kimseye söylemen ki geldiğimde hapse girmeyeyim. Bu notu okuduktan sonra yırtıp atın mutlaka. Benim için bir şey yapmak isterseniz mücadelemi sahiplenin. Yıllardır devletin bütün yaptığı olumsuzluklara sessiz kaldınız. İnsanların öldürülmesine sokak ortasında gazlanmasına, Roboski'deki gibi bombalanmasına buna artık yeter deyin. Ben yanınızda olsaydım eylemlere katılmaya ve derneklere gitmeye devam edecektim. Ben gelene kadar mücadelemi size emanet ediyorum.

Başta Annem ve Babam olmak üzere Ada, Deniz, Zelal ve doğacak Mahir'i ve hepinizi kucaklıyorum. Kadri kardeşime özel selamlar. O kendine yakışır gibi davranacaktır. Hepinizi devrimci duygularımla kucaklıyorum.

Telefon abimin hediyesiydi. İçinde fotoğraflarımız var. Burs kartımı anneme yolluyorum. Ben gelene kadar ilaçlarını alsın.

Hepinizi çok seviyorum.

Şimdilik hoşça kalın."

'Bütün yoldaşlarıma devrimci selamlar'

"Devrimci kimliğimin inşa olduğu Kıvılcımlı geleneği (...) böylesi bir sürece iradeleşmeyle cevap vermemi sağlamıştır."

"Değerli yoldaşlar,

Kobani'de verilen mücadeleyi halkların özgürlüğü açısından enternasyonalist bir mücadele olarak değerlendiriyor, komünist kimliğimin bir gereği olarak da saflarda mücadeleyi etmeyi görev olarak görüyorum. Devrimci kimliğimin inşa olduğu gelenek Kıvılcımlı geleneği ve onun sınıf örgütü Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi'dir. Bu inşa zemininin mücadeleye başladığım günden bugüne dek, ben de oluşturduğu kimlik, böylesi bir sürece iradeleşmeyle cevap vermemi sağlamıştır. Çeşitli tıkanmalar sonucu örgütsel olarak yollarımızın ayrılmış olması bu durumu değiştirmemektedir.* Bütün yoldaşlarımı devrimci duygularımla selamlıyorum.

Serkeftin

Kader"

31.10.2014

* Dipnot: Kader Ortakaya yoldaşımız, 7 yıldır Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi üyesi, 4 yıldır da TÖPG Merkezi Koordinasyon üyesi idi. Kader yoldaş, Temmuz 2014 tarihli TÖPG Merkezi Koordinasyon toplantısında, "Koordinasyon üyeliğinin gereklerini bir süredir yerine getiremediği" gerekçesiyle Koordinasyondan çekilmek ve faaliyetlerini üyelik statüsü içinde yürütmek talebinde bulunmuş ve önerisi kabul edilmiştir. Yoldaşımız, isteğini resmen talep etmeden önce "Bu önerimin harekete bir zararı olacaksa yapmayabilirim" diyerek hassasiyetini göstermişti.

Kader, Özgürlük Hareketi içinde işçi sınıfının ve yoksulların varlığını ve öncülüğünü biliyordu.

Kader, direnmenin diğer adı...

Çoğu zaman insanların dilinde bir söylem olarak kalanlar, Kader'de eyleme dönüşerek gerçeklik kazanıyordu.

Meral ÇINAR

Kaderle ilk tanıştığımızda bundan 6 sene önce, 2008 yılının bu aylarıydı.
Karşımda bedeniyle ufak tefek ama duruşuyla dev gibi bir kadın oturuyordu.
İkimizde Eskişehir'de öğrenci gençlik mücadelesine başlayacaktık ve yalnızdık. Emrah yoldaşımız bizi tanıştırdığında, kucak dolusu bir gülümsemeyle birbirimize "merhaba" dedik, sanki yıllardır tanışıyormuş gibi ve mücadeleye başlamak için engel olan "eksikliği" aşmışçasına birbirimize sıkıca sarıldık. Ondan sonrada bir daha ayrılmadık.

Sert ve inatçı bir kadın

Kader bana göre daha sert, inatçı, uzlaşmaz bir kadındı. Ona göre daha soğukkanlı ve naif olduğum için bana hep kızardı. Eskişehir'de omuz omuza verip mücadeleye başladığımız zamanlardaki "erkekleşmiş siyaset toplantılarında" iki kadın olarak var olabilmek için çok mücadele ettik. Bu durum ilk başlarda bizi de biraz erkekleştirmiş olsa da, daha sonraları biz o ortamları dönüştürmeyi başarmıştık.
Aslında, Kader'i tanımak için altı seneye ihtiyacınız olmaz. Onunla bir kahve veya sigara içmeniz, barikatta omuz omuza direnmeniz, yolda yürürken kısa bir sohbet etmeniz bile yeterdi. Kürt ve kadın kimliğini taşıyarak komünist olmak öylesine ince bir işçilikle kendisiyle bütünleşmişti ki, diline, duruşuna, gülümseyişine bile yansıyordu.

Yoldaşlarının omuzlarında ve hareketinin bayrağıyla sarmalanmış...

Çok küçük yaşlardan itibaren işçi sınıfının içinde büyümüş olması mücadele içinde onu bizden ayıran artı bir özellikti. Bu özellik, girdiği ortamlarda ona başka bir hava katarken, yaşadığı mücadele dolu hayat insanları çok etkiler ve ona hayranlıkla bakılmasını sağlardı.
Maddi sıkıntılar nedeniyle ortaokulu bile bitirmeden işçiliğe başlaması, ailesinin giydiği kıyafetler üzerinde kurduğu baskıya karşı direnmesi, ortaokulu ve liseyi açık öğretimden -bir yandan da işçilik yaparak- bitirmesi ve sonra da insanların tonla para yatırıp gittiği dershaneler aracılığıyla bile kazanamadığı üniversiteyi kazanması…

Tüm bunlar, onun kimliğine işlemişti ve insanların mücadeleye örgütlenmesinde itici bir örnek teşkil ederdi. Kader de bunu çok iyi kullanırdı.

Sende
Bir kadının cesareti
Bir işçinin sabrı
Bir halkın inancı
Bir dostun sıcaklığı
Bir yoldaşın samimiyeti vardı
Şimdi söyle
Bir kahpe kurşun mu öldürecek seni

Aynı zamanda, ataerkil bağları çok güçlü olan ailesine karşı bir kadın olarak verdiği mücadele onun erkek egemenliğine karşı mücadelesinin resmini oluşturuyordu.
İşte biraz da bu yüzdendir ki, IŞİD'in erkek egemenliğinin en vahşi yüzünü Ortadoğu'dan tüm dünyaya yayan eylemleri, Kader'in öfkesini biliyordu.
Öfkesinden daha çok heyecanlıydı aslında. IŞİD canavarının eylemlerine karşı YPJ Star kadınlarının verdiği mücadele içinde olmak istediğini hep söylerdi.
Çoğu zaman insanların dilinde bir söylem olarak kalanlar, onda eyleme dönüşerek gerçeklik kazanıyordu.
Kader işçi sınıfı mücadelesi verirken öne çıkardığı komünist kimliğini, Kürt kimliğiyle ortaklaştırmış ve halkların özgürlük mücadelesine can suyu olmuştur.
Bu bir tesadüf ya da aniden değişen bir durum değildir. Kader, Özgürlük Hareketi içinde işçi sınıfının ve yoksulların varlığını ve öncülüğünü biliyordu. Bu yüzden, o sınırı geçerken komünist kimliğini asla arkada bırakmadı.

O bir Geziciydi

Gezi isyanı sırasında Eskişehir barikatlarında "Bize de bir Ali İsmail olmak, bize de bir gerilla gibi ölmek nasip olsun" ve "Eğer öyle ölürsem, tabutumu al sırtına devrim şehitlerine yakışır şekilde göm beni" demişti.
O şimdi bir Ali İsmail, Arin Mirkan; o şimdi Soma'da ölen bir işçi; katledilen bir kadın…
Devlet onun en çok istediği şeyi elinden aldı. IŞİD canavarına karşı tek bir kurşun bile sıkmasına tahammül edemediler. Kader'in günlerdir sınırda tuttuğu nöbette aldığı tutumlar, yaptığı konuşmalar ve yaratmaya çalıştığı işçi sınıfı ve Özgürlük Hareketi ittifakından korktukları için ve bir kadın olduğu için hedef alarak öldürdüler.
Rahat uyu yoldaşım! Kurşun sıkarak yok etmeye çalıştıkları kafandaki düşünceleri eskisinden daha da güçlü savunuyor yoldaşların. Söz veriyoruz, dost düşman duysun, sana, senin tarihsel eylemine ve büyük kopuşuna layık olmaya çalışacağız. *10.11.2014*

Dostumuz, yoldaşımız Kader…

O gagasındaki suyla cehennem ateşini söndürmeye çalışan bir güvercindi. Ve biz şimdi onun acısını yüreğimizin en derin yerinde yaşarken aynı zamanda habercisi olduğu sınıfsız ve sömürüsüz bir dünyanın yolunu açanların önünde saygıyla eğiliyoruz.

Sözün bittiği ve hayatın bu denli ağırlaştığı bu noktada yüreğinin genişliği ile bize ışık tutacak yarınlara senin adına merhaba diyoruz…
Seni uğurlamıyoruz…
Seninle büyüyen bu yaşam ateşini kucaklamaya çalışıyor ve cesaretine ortak olmaya çalışıyoruz.
Sen, tekstil atölyelerinden, üniversitelere, üniversitelerden emekçi yoksul mahallerine özgürlük ateşini yüreğinde taşıyıp, insanca ve sömürüsüz bir dünyanın tılsımının hamallığını yapan sıra arkadaşımız, yoldaşımız, dostumuz…
Bizler Kader arkadaşımızı sonsuzluğa uğurlamanın acısını yaşarken aynı zamanda yeni bir dünyanın müjdecisi olan özgürlük mücadelesini sevinçle karşılıyoruz.
Sevinçle karşılıyoruz çünkü; Kader arkadaşımız sömürüsüz sınıfsız bir dünya için mücadeleyle gelişecek özgürlüğe koştu..

Genç bir işçi

İstanbul'un emekçi mahallesinde büyüyen Kader arkadaşımız tekstil atölyelerinde çok erken yaşta çalışmaya başlamıştır. Urfalı yoksul bir ailenin çocuğudur. Çocukluğunu emeği ile emeğini yaşamı ile yoğuran arkadaşımız, atölyelerde çalışırken devrimci mücadele ile tanışmıştır. Mücadele ile tanışma sonrası hem çalışmaya devam etmiş hem de yarım bıraktığı okulunu bitirmiştir. Eskişehir Anadolu üniversitesi Sosyoloji bölümünde okurken kendisini sınıf mücadelesinin, gençlik mücadelesinin ve kadın mücadelesinin gelişimine adamıştır. Okulunu başarılı bir şekilde bitiren arkadaşımız Marmara Üniversitesi'nde Kalkınma İktisadı ve Çalışma Ekonomisi programlarında yüksek lisansa başlamış ve bizimle tanışıklığı da bu döneme denk gelmiştir.

Özgürlük arayışı

O gerek okuduğu okullardan, gerekse de bulunduğu her ortamdan özgürlük mücadelesine ne katkı koyabileceği ile ilgilendi. Her zaman ne istediğini bilen ve istediğini almak için sonuna kadar uğraşmaktan yılmayan, mücadeleci bir insandı Kader.
Onu gülerken, sıcak bir sohbette heyecanla konuşurken, öğrenme isteğiyle bir konuşmayı pür dikkat dinlerken gördük çok kez ancak; yılgın, bezgin bir halini görmedik gerçekten. Aksine konu ne olursa olsun, yılmanın hiçbir şeyi çözmeyeceğine olan inancıyla, çevresindekilere de güven veren, umut veren bir duruşu vardı. Üzerinde eğreti duracak bir gömleği giymedi hiçbir zaman. Politik kimliği, devrimciliği hayatının her anına taşıyabilen, en basit insani ilişkileri dahi içselleştirdiği o devrimci tarzda kurabilen biriydi Kader.
Gündelik hayatın içerisinde, sıradan bir sohbet sırasında, bir sınıf arkadaşına yönelttiği en ufak itirazın arkasında dâhi inandığı değerlere sahip çıkma sorumluluğunun yattığını anlamak zor değildi. Onun yaptığı; mütevazılık, dayanışmayı hep ön planda tutmak, bireyciliktense kolektiviteyi öncelemek gibi değerleri davranışlarıyla hissettirmekti.

Şeffaf ve duru bir dost

Sınıfta, okulda, sokakta, sofrada gülüşü kadar şeffaf, yaşamı kadar anlamlı ve sesinin tonu kadar duru bir dostumuzdu. Kader hayatın hiçbir zorluluğu karşısında şikayet etmeyen ve mücadelesi o sıcak gülüşü ile hafızalarımızda yer eden bir kadındı. En zor işler bile onun yanında kolaylaşırdı..
Ve biz şimdi o can parçamızı kaybetmenin öfkesi ile onun dediği gibi kinimizi biliyoruz ve emekçi halkların mücadelesine onun baktığı yerden bakmaya çalışıyoruz. O gagasındaki suyla cehennem ateşini söndürmeye çalışan bir güvercindi. Ve biz şimdi onun acısını yüreğimizin en derin yerinde yaşarken aynı zamanda habercisi olduğu sınıfsız ve sömürüsüz bir dünyanın yolunu açanların önünde saygıyla eğiliyoruz.

Berna Güler Müftüoğlu
Fuat Ercan
Kurtar Tanyılmaz
Mehmet Türkay
Özgür Müftüoğlu

Ve Marmara Üniversitesi Kalkınma İktisadı ve Çalışma Ekonomisi Yüksek Lisans Programından Dostları

"Gideceğim" dedi, gitti. Yüreğindeki kıvılcım öyle güçlüymüş ki; bir çaktı, parlaklığı tüm ülkeyi aydınlattı.

O artık bir kızıl fener, hiç sönmeyecek!

Yüreğinin sesine kulak verdiği, en zor zamanda en zor yerde olmayı kararlaştırdığı anlaşılıyor...

Oğuzhan KAYSERİLİOĞLU

Asi, dik başlı, inatçı, sert ve uzlaşmazdı.
Hep zirveleşmek, bayraklaşmak, önde olmak, yıldızlaşmak, yol açıcı olmak isterdi.
"Kıvılcım yürekte, özgürlük sokakta" sloganını hepimizden daha güçlü haykırırdı.
"Gideceğim" dedi, gitti.
Yüreğindeki kıvılcım öyle güçlüymüş ki; bir çaktı, parlaklığı tüm ülkeyi aydınlattı.
Böyle güçlü bir kıvılcım her zaman çakmaz.
Bazen öyle olur ki, koca dünya bir bölgeye o bölge de küçük bir kasabaya sıkışır.
Öyle bir yoğunlaşma, öyle bir gerginlik birikir ki o küçük kasabada; etrafında güçlü bir çekim alanı oluşur. Küresel ve bölgesel güç dengeleri o küçücük alanda bir karara varma arayışına girer. Öylesi bir yoğunlaşma ve gerginlik kendisini nasıl gösterebilir?
İşte, bir pırlanta soğukluğu ve parlaklığı o küçük Kobane kasabasından tüm Dünya'ya yayılıyorsa eğer; işte tam da orada, gökyüzünde yıldızlar kaymaya yeryüzünde kıvılcımlar çakmaya başlar.
Bütün rasyoneller dağılır, normal zamanların hesapları bozulur, beklenenlerin değil umulmayanların zamanı başlamıştır.
İstanbul'un kütüphanelerini mesken edinmiş olan Kader, kitaplarını çantasına onu da evine koyar ve yollara düşer. Tarih onu çağırır, O bir "serüvenci" bir "özgürlük savaşçısı" olarak o çağrıyı duyar. Herkes duymaz, O duyar...

Tarih ve Kader

Evet, savaş muazzam bir karmaşadır. Hele bir dizi savaşın iç içe yaşandığı Kobane!
Ama, an gelir bütün karmaşa sadeleşip, tek bir kişinin bir duruşunda, bir bakışında, bir tutumunda, bir adımında toplanıverir. Ve, karmaşanın tümünü içerecek yoğunluk ve parlaklık oraya birikir.
İşte, tam da o anda çakan kıvılcım karmaşayı aydınlatır, bir yöne doğru ışık tutar. O büyük aydınlanma kısa sürse de, karanlıktaki gerçekleri netçe gösterir, bilinçleri sarsar, etkisi müthiştir.
İşte, Kader yoldaşımızın yolu Tarih'le kesişti. O, bu büyük buluşmanın ağırlığını küçücük omuzlarında taşıyabildi.
Bir kez Tarih'le kesişebilecek bir konuma yerleşebilen, Kader olur bir kıvılcım da kendisi çakar, yıldızlaşır.
O, yıldızlaşarak, Tarih'in olası akış kanallarından birinin, halkların devrimci-demokratik yolunun önünü açtı...

Komünist, kadın ve Kürt olmak

O, bir komünistti. İşçilikle geçen çocukluğu ve ilk gençliği sırasında zorluklar içinde liseyi bitirebildi ve üniversite öğrencisi olarak devrimci hareketle tanıştı. Son dönemde, yüksek lisans öğrencisi olarak Marksizmin teorik derinliğini kavramaya çalışıyordu.
O, bir komünist olarak, işçi sınıfının tarihsel hareketiyle Kürt halkının özgürlük mücadelesinin kesişme noktasının peşine düşmüş olmalı.
O, bir "serüvenci" olarak, kim bilir, belki de, "Tarihin zirvesi şu günlerde acaba neresi?" diye merak etti; belki de "Yoldaşlarıma nasıl ışık yakabilirim?"diye düşündü.
O, bir kadındı. Özgürlük arayışını kendi cinsel kimliğinin üzerindeki ataerkil baskıyla hesaplaşma noktasına kadar yayabilmişti.

Zor zamanda zor yerde

Tavizsiz bir kadın kurtuluş savaşçısı olarak, kadınlara yönelik bütün baskılara karşı direnişlerde ön saflarda yer almıştı.
IŞİD'in kadınlara yönelik vahşetine öfke duymakla rahatlamadığı ve öfkesini savaşçı bir tutuma dönüştürmeye karar verdiğini anlıyoruz.
O, bir Kürdistan'lı ve Kürt'tü.
İşçi sınıfının tarihsel hareketinde yer almakla birlikte, yüreği hep Özgürlük Hareketi ile birlikte atardı.
Yüreğinin sesine kulak verdiği, en zor zamanda en zor yerde olmayı kararlaştırdığı anlaşılıyor...

Kızıl gül

O, şimdi bir kızıl gül!
Hiç solmayacak!

O, şimdi bir kızıl meşale!
Hiç sönmeyecek!

O, şimdi bir kızıl fener!
Yolumuzu aydınlatıyor!

O, şimdi bir kızıl yıldız!
Hep göğüslere takılacak!

O, şimdi bir mor fular!
Hep boyunlarda olacak!

O, şimdi halkının yüreğinde!
Hep kalacak!
Halkının bayraklarıyla ve "Şehit Namırın!" sloganlarıyla uğurlanacak!

Yoldaşa, Kader Ortakaya'ya

Şimdi yoldaşların seni anıyor ve yolunu izleyeceklerini haykırıyor... Yani manifesto pratiğe dönüşüyor.

Volkan YARAŞIR

Son mesajında " İstanbul'da değilim yoldaş" demiştin. Suruç'ta, sınırda olduğunu ve büyük ihtimalle Kobané'ye geçeceğini ve YPJ saflarına katılacağını anladım.
Ölüm haberin çok yıkıcı oldu. Hiç beklenilmeyen anda, bir patlama gibi, çok acı ve gerçekten çok erken...
Fotoğraflarına, görüntülerine baktım, sesini dinledim. Muthiş mutavazılığın, o muazzam vakurluğun, hayata kafa tutman, özgürlük tutkun ve bir işçinin kararlılığı, yıllarını işçilikle geçirenlerde olan o ağır başlılık her haline sinmişti.
Sende, ölümünü manifestolaştıranların arasına katıldın.
Kürt özgürlük hareketinin ve işçi sınıfı devrimciliğinin kardeşliği ve birleşik devrimci savaşını bir komünist, bir kadın komünist, bir Kürt kadın komünist olarak kendini manifestoya dönüştürerek gösterdin.
Lenin "Ne Yapmalı" da, bir devrimcinin gücünü anlatmak için; "Bir kişi bile devrim davası için mucizeler yaratabilir" der.

Manifesto olmak

Sen mucizeler yaratmadın ama bir kişinin bile başkaldırısının, etik duruşunun, devrimci sorumluluğunun, Kürt özgürlük hareketiyle kaynaşmasının ne derece yıkıcı ve sarsıcı olduğunu gösterdin. Direnişin toprağında, yeni "Barcelona'da" etik bir manifestoya dönüştün.
Şimdi yoldaşların seni anıyor ve yolunu izleyeceklerini haykırıyor... Yani manifesto pratiğe dönüşüyor.
Aynı Paramaz yoldaş gibi...
Enternasyonalist bir devrimci komünist olmanın gücünü, o muhteşem ruhunu; dünyaya kafa tutarak, akıntaya karşı gelerek gösterdin.
Bir işçi mutavazılığında, bir işçi kökenli entellektüel olarak ama her şeyden önemlisi bir komünist, bir kadın komünist olarak...
Senin alnından öpüyorum.
Canım acıyor ama sana helal olsun yoldaş, sana helal olsun...

8 Mart 2014 kadın yürüyüşü.
O bir "Kampüs Cadısı" idi.

Kader'in kuşağının öyküsü

Şimdi kimse Kader'in Kobani'ye gidip silah kuşanma niyetini maceracılık olarak adlandırmasın. Kendisine başka bir yolu seçseydi onu tanıyanlar şaşırırdı zaten. Sabırsızlıkla beklediği bir dönem açılmıştı. O kapıdan ilk girenlerden biri oldu.

H.DURKAL

Yoldaşları Suruç'ta Kader'i almak için irade koydu.

Rastlantı bu ya, Berlin Duvarının yıkılışının 25. yılını geride bıraktığımız bu günlerde, bambaşka bir acıyla hemhal olduk.

Kader yoldaşımızı sonsuzluğa uğurladık. Kader'le birlikte, ait olduğu kuşağın kısa bir öyküsünü hatırlamalıyız.

O duvarın yıkılışının bizim kuşağımızın (85-90) devrimci harekete katılmasını nasıl etkilediğini uzun uzun anlatmaya gerek yok. Çift kutupludan tek kutuplu bir dünyaya geçiliyordu. Artık "sosyalizm" yoktu. Umutlar ve hayaller duvarın altında kalmıştı.

Yeni teorisyenler tarihin sonunu müjdeliyor, işçi sınıfının bir öneminin kalmadığını söylüyorlardı.

Sosyalist sol eriyordu, ancak bitmiyordu. İnat ve ısrar en bariz özellikleri değil midir bizlerin?

Olup bitenlerden bihaber geçen çocukluğumuz aslında olan bitenden fazlasıyla etkileniyordu. Bunu çok sonra anladık.

Tek kutuplu bir dünyada, liberalizmin iliklerimize kadar işlediği bir dünyada, yaşıyorduk. Her gün zehirli hava soluyorduk ve en kötüsü bunun farkında değildik.

Darbe nesli

Öte yandan, 12 Eylül Türkiye'yi tek kutuplu bir ülke haline getiriyordu. Bir darbe nesliydik biz. Solu budayan bir darbenin yarattığı nesil. Kavganın etkisizleştiği, meydanların tenhalaştığı bu dönemde doğan kuşağın talihsiz bireyleriydik.

Doğanın canlılığını yitirmeye başladığı Eylül, tarihin hiçbir döneminde bu kadar uzun sürmemiştir.

12 Eylül bir dönemin kapanışıdır. 68 hareketiyle başlayıp devrimci hareketi yükselten bir dönem sona eriyordu.

Bir dönem kapanınca yeni bir dönem açılır mı? Bazen açılmaz. Tarih mola verir.

İşte o "mola" döneminde doğduk, büyüdük, genç olduk ve mücadeleye atıldık.

İşte o mola döneminde liberalizmin en katısına maruz kaldık. İşte o mola döneminde savrulduk.

Molanın bitmesini bekleyen, bir kıpırtı, bir kıvılcım, bir hareket arayan, soldan umudunu kesmeyen insanlarla yolumuzun kesişmesi bizim üniversite yıllarımıza rastlar. O yıllar solun ölgün yılları olduğu gibi, aynı zamanda tartışma yıllarıdır. Yeni paradigmalar bu dönemlerde vücut bulur.

Bizim kuşak, işte o yeni paradigmalarla buluşan ilk kuşaktır. Zengin bir teorik mirasa karşın, etkisiz bir kitlesellikle yola devam eden yeni dönemin özneleriyle buluşan ilk kuşak!

Bir rüzgar essin

Eğitimlerle, donanımlarla geçti o zamanlar. Çünkü okumaya ve gelişmeye çok zaman vardı.

Yıllarca bir hareketlenme bekleyen bir neslin öyküsüdür bu. Bir rüzgâr essin, melankolimizi devrimci bir zemine kanalize edecek bir kıpırdanma olsun, anlamsızlığımız anlam bulsun.

Devrimciydik ama özgüvenimiz düşüktü. Yaslanacak bir hareket yoktu. Sosyalizmin "modasının" geçtiği zamanlarda örgütlenecek kadar da deliydik.

Uzlaşmaz, inatçı, asabi

Yolumuz Eskişehir'de Kader'le böyle kesişti. Kütahya'dan yatay geçişle gelmişti bu bozkır diyarına. Ben de örgütsel atamayla. Nerden bilirdik ki o bozkırı tutuşturacak bir kıvılcıma dönüşeceğini yıllar sonra?

Eskişehir'de yürüttüğümüz faaliyette oldukça zor(!) bir karakterle yol yürüyeceğimizi daha ilk buluşmada anlamıştım.

Uzlaşmazdı, inatçıydı, asabiydi.

İstanbul'a savaş nedeniyle göç etmiş Kürt bir ailenin proleter çocuğuydu. Küçük yaşta teksitil atölyelerinde çalışmış, dışarıdan okumuştu. Bu yüzden bizde çokça olan küçük burjuva eğilimler onda pek azdı.

Ekibimizi kurup düşük tempolu faaliyetimize başlamıştık. Süreç zamanla yükseldi. Tekel direnişi ilk işaret fişeğiydi. Bu süreçte Kader en önlerdeydi. Sonra tarih hızlandı. Ve nihayet bizi silkeleyen Gezi. Ve Rojava.

Talihsiz kuşağın yüzüne gülmüştü sonunda tarih. Halkçı seçenekler bir bir tarih sahnesine çıkıyordu.

Halk ayaklanmalarının bir hayal ya da mit olmadığına tanık olmak kadar keyif verici bir şey var mıdır bu nesil için?

İki uca savrulduk

Kararsızdı bizim kuşak. Zamanın durgun aktığı dönemlerde örgütlenen, ama tarihin birdenbire hızlanmasıyla bocalayan, kararsızlığa düşen. Kendi kişisel gözlemimdir. Tarihin birden hızlandığı dönemlerde sosyalist hareketi en çok terk eden bizim kuşaktır. Alışkın olmadığımız bir tempo birdenbire ortaya çıkınca afallayan ve savrulup giden, gemiyi terk edenler o kadar çoktur ki 86-90 kuşağı içerisinde.

Ve bir o kadar çoktur fedailerimiz övünmek gibi olmasın. Kader gibi, Nejat gibi.

Bu insanlar sihirli dokunuşlarla destansı bir devrimci havanın esmesini sağladılar.

Sonunda eylem

Şimdi kimse Kader'in Ko bani'ye gidip silah kuşanma niyetini maceracılık olarak adlandırmasın. Tarihin kendisine sunduğu iki seçenekten birisini seçti. Kendisine başka bir yolu seçseydi onu tanıyanlar şaşırırdı zaten.

Sabırsızlıkla beklediği bir dönem açılmıştı. O kapıdan ilk girenlerden biri oldu.

*"İyi insanların şarkıları,
ta yukarılardan aşağılara, güneşin ışıkları gibi iniyor.
İyi insanlar yağmur demiyor, kış demiyor.
Ortalık kış kıyamet
Kolları sıvamışlar
Taze yaz meyveleri yetiştiriyorlar."*

Mevlana

Beni kim öldürdü?

Beni kim vurdu?
Soruyorum! Soracağım!

Beni kim vurdu?

Neden doğrudan başıma nişan alındı?

Neden öldürüldüm?
Tetiği çekene emri verenler kim?

Yerel amir var mı?

İçişleri Bakanı mı, Emniyet Genel Müdürü mü?

Yoksa, Başbakan mı emir verdi?

Kim beni çok sevdiğim yaşamdan ayırdı?

Adalet istiyorum!
Beni kim öldürdü?

toplumsal özgürlük

Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Meral Çinar
Adres: Rasimpaşa Mah. Halitağa Cad. No: 32/4 Kadıköy/İstanbul
Baskı: Rumi Matbaa Maltepe Mah. Fezılpaşa Cad. No: 8/4
Topkapı-İstanbul (0212) 612 71 72 grafik@rumimatbaa.com